

ПТИЦАТА КАХКА ТАДЖИКСКА ПРИКАЗКА

chitanka.info

Преди години в някаква страна живял един беден рибар. От ранна сутрин до късна вечер клечал край реката и колкото риба улавял, отнасял я на пазара. Така се изхранвал.

Една заран пак така клекнал на сянка под едно старо дърво и зачакал нещо да хване. Цял ден стоял, но само една мъничка рибка се уловила на въдицата му.

По някое време долетяла и кацнала на дървото една птица — голяма и чудно хубава. Не била проста птица тя, а самата птица Кахка, за която старите люде разправят какви ли не приказки. Птицата гледала как рибарят се труди напразно и й дожаляло. А той не я забелязвал.

Когато на мръкване се вдигнал да си ходи, рибарят чул от дървото глас:

— Какво ще правиш с тая малка рибка?

Погледнал нагоре и видял птицата Кахка. Отговорил и:

— Ще я продам и с парите ще купя парче хляб.

Тя му рекла:

— За такава мъничка рибка надали ще ти дадат толкова пари, та да купиш и един залък. Пусни я в реката да си плува. Довечера аз ще ти донеса една голяма риба — тя ще ти свърши работа. И обещавам всяка нощ да ти нося по една. Така на стари години с жена си ще добрувате. Само трябва да ми се закълнеш, че никому няма да разправяш за мене.

Зарадвал се бедният рибар; закълел се, че никому няма дума да каже за добрата птица Кахка. Отишъл си и зачакал.

Среднощ на двора се чул силен шум — сякаш буен вятър брули фиданките. Излязъл и видял, че птицата била кацнала на големия чинар сред двора и държала в човката си една много едра риба. Пуснала я тя в ръцете му и отлетяла; без да дочака дори той да й благодари.

Жената на рибаря нарязала рибата на парчета, изпържила я. На заранта мъжът я занесъл на пазара. Продал я за хубави пари, защото рибата била много вкусна.

От тоя ден нататък рибарят не ходел вече на реката да се мокри за нищо и никакво — седял си у дома, пушел си чибука, а през нощта птицата му донасяла по една голяма риба, която той продавал.

Скоро сиромашът се замогнал, забогатял. На мястото на полусрутената къщурка построил прилична къща, двора си подредил.

Съседите му вече не отвърщали глава, а се спирали и разговаряли с него. С една дума — заживял си човекът в доволство.

Веднъж той отишъл пак на пазара, постлал си черджето на калдъръма и започнал както винаги да продава пържена риба. По едно време наред пазара застанал падишаховият глашатай и се провикнал:

— Слушайте, правоверни! Който каже на падишаха — да му дари аллах добро здраве и дълъг живот — къде може да се намери птицата Кахка, ще получи щерката на падишаха за жена и половината султанство в зестра.

Чул тия думи рибарят и подскочил като ужилен. Отворил уста, ала навреме се сетил, че бил обещал на своята благодетелка да мълчи.

Глашатаят пак се провикнал.

Този път рибарят се подвоумил: „Ех, как ми се иска да стана зет на падишаха! Щерка му, казват, била хубава като пълнолика месечинка, пък моята жена вече остаря и погрозня от немотията. А на това отгоре ще получа и половината султанство зестра!“

Така си говорел наум рибарят, отворил уста, ала се опомнил и поклатил глава: „Не, няма да я издам! Ами че тя от глад ме избави, човек ме направи“ — и си седнал на черджето.

Ала глашатаят го забелязал. Досетил се, че рибарят знае нещо за птицата. Стиснал го за врата и го отвел при падишаха:

— О, велики падишах! Този човек знае къде е птицата Кахка, ама не иска да каже.

Падишахът викнал:

— Човече, ако знаеш нещо за птицата Кахка, кажи веднага къде мога да я намеря и аз ще те обсипя с безброй милости! Старостта затъмни очите ми и вече не мога да се радвам на хубостите, които аллах ни дарува. Никакви щерове не можах да избистрят погледа ми. Един прочут лечител ми каза, че ще се изцера от слепотата, само ако си измия очите с кръвта на птицата Кахка. Помогнеш ли ми да я уловя, ще ти дам дъщеря си за жена и половината султанство за зестра! Ще те сложа да стоиш до дясното ми коляно — ще бъдеш първият човек след мене в нашата земя.

Рибарят мълчал.

Падишахът се разлютил:

— О, нищожни робе! Ако не си отвориш устата, ей сега ще накарам палача да ти я заключи завинаги. Казвай къде е птицата

Кахка!

Паднал рибарят в нозете на всесилния, целунал му чехъла и изрекъл на един дъх:

— О; великодушни падишах! Аллах да те обсипе със своята щедрост! Твоят нищожен роб ще ти каже самата истина: всяка нощ тя долита в моя дом и ми носи по една голяма риба.

Зарадвал се падишахът:

— Заповядвам ти да я уловиш още тая нощ и утре заран да ми я донесеш!

— Не! — отвърнал рибарят. — Тя е голяма и силна. Самичък не мога се справи с нея. Даже стотина яки мъже не ще я удържат.

— Тогава ще ти дам четиристотин души. Ти ги заведи у дома си — те ще я уловят.

И падишахът наредил на везира си да отиде с четиристотин войници в къщата на рибаря.

Завел ги рибарят у дома си. Седнали под чинара, на който птицата кацала. Почнали да мислят и кроят как да я уловят.

Везирът рекъл:

— Такава голяма птица, както казваш ти, само с хитрост можем да уловим. Ти постели тук една черга, наслагай храна. Щом Кахка долети, покани я да слезе на земята и да се гости. Ние ще се скрием наоколо и като почне да кълве, ще се спуснем върху нея.

Рибарят така и сторил. Наготвил вкусни гозби, наредил всичко на една черга под дървото. Людете на падишаха се скрили из шубраците и зачакали.

Ето че посред нощ прилетяла Кахка, голяма като облак. Крилете и раздвижили въздуха така, че клоните на чинара се заблъскали, листата зашумели като при буря. Щом кацнала, рибарят я заговорил с най-умилни думи:

— О, благодетелко моя! Твоята щедрост ме направи богат и щастлив, а досега с нищо не съм ти се отблагодарил. Слез долу и опитай моята трапеза!

Отпървом птицата си помислила: „Дали този рибар не крои нещо лошо?“ А сетне си рекла: „Какво пък може да ми стори един слаб човек? Аз съм много по-силна от него. Хайде да го почета!“ — и скочила на земята.

Рибарят започнал да и подава гозбите:

— Опитай, моля те, от тая и от тая...

Птицата взела да кълве от всяко блюдо. В това време из храстите изскочили везира и падишаховите войници. Кахка ги видяла, пръхнала и разперила криле да литне. А рибарят я уловил с две ръце за краката и закрепял:

— Тичайте! Тичайте! Държа я...

Ала как да удържи такова страшилище!

Птицата се вдигнала от земята заедно с рибаря, който не я изпушал. Дотичал в това време везирът и успял да хване рибаря за нозете: птицата сякаш не ги усещала — продължила бавно да се издига. Хванал се за нозете на везира един войник, за него — втори, за втория — трети, за третия — четвърти, пети... наловили се и четиристотинте войници един за друг. А Кахка нали била силна — все нагоре се издигала. И отлитнала чудната птица високо, високо — до облаците чак.

Погледнал рибарят надолу — земята му се видяла като грахово зърно. Завило му се свят, притъмняло му пред очите от уплаха и разтворил пръсти. Полетели всички надолу и, още преди да стигнат земята, сърцата им се пукнали от страх.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.